

SVĒTDIENAS VĒSTIS

OGRES TRĪSVIENĪBAS BAPTISTU DRAUDZES LAIKRAKSTS

2019/09-10(122)

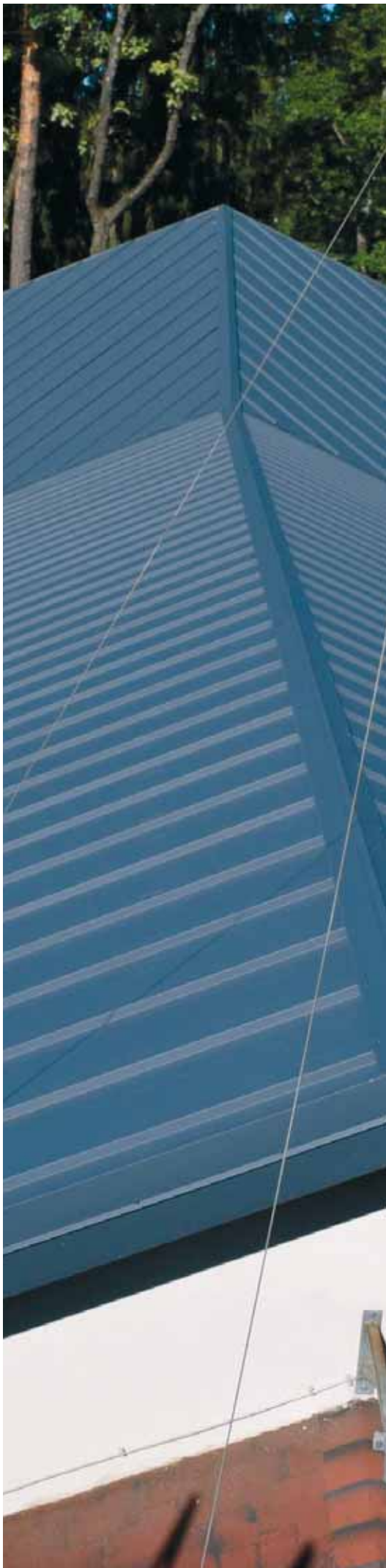
VIENKĀRŠS TRAUKS

Daiga Balcere | 4. lpp

Kristībnieku liecības

Daiga un Artis Kubulnieki, Nauris Mazjānis, Ulrika Zanerīpa | 16. lpp

*Un ikviens, kuru sirds
skubināja, un ikviens, kam
bija labs prāts, nāca un
atnesa savu upura dāvanu
Tam Kungam Saiešanas
telts celšanai 2.Moz.35:21*

**Pateicamies visiem ziedotājiem,
kas atbalstīja OTBD Dievnama
jumta maiņu 27 987.20 EUR
apmērā! Lai Dievs jūs svētī!**

ATKLĀT DIEVU

"Es arī nebeidzu pateikties Dievam par jums, pieminēdams jūs savās lūgšanās, aizlūgdams, lai mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un godības pilnais Tēvs jums dotu gudrības un atklāsmes garu, lai jūs labāk Viņu izprastu, apgaismota gara acis, lai jūs zinātu, kādu cerību dod Viņa aicinājums un kādu godības bagātību Viņš savējiem liek iemantot."
(Efeziešiem 1:16-18)

Mūsu zemes dzīvē varam piedzīvot vairākkārtīgas atklāsmes par Dievu. Pirmā atklāsmē ir par to, ka Dievs eksistē. To varam piedzīvot kādā grūtā dzīves brīdī, kad saucam uz Dievu: "Ja tu esi, tad palīdzi!" Tad, kad piedzīvojam atbildi uz mūsu lūgšanu, mūsos rodas ticība, ka Dievs patiesi eksistē.

Otrā atklāsmē par Dievu mums rodas tad, kad aptveram, kā mēs varam reāli sastapties ar Dievu savā sirdī. Bībele mums skaidri norāda, ka Dievu mēs sastopam Jēzū Kristū jeb uzticoties Jēzum Kristum kā savam Glābējam, kurš dievišķā spēkā upurēja sevi par mūsu grēkiem. Tajā brīdī, kad nožēlojam savus grēkus un piesaucam Jēzus vārdu, mēs piedzīvojam Svētā Gara iemājošanu mūsu sirdī. Kopš tā brīža Dievs mums kļūst tuvs, jo topam savienoti ar viņu garā. Tātad otrā atklāsmē ir par Jēzu Kristu kā cilvēka miesā nākušo Dievu.

Pāvils augstāk lasāmajā Rakstu vietā lūdz, lai Dievs Tēvs kristiešiem caur Svēto Garu palīdz labāk Viņu izprast un iepazīt to, kas Kristū viņiem ir dāvāts. Tātad vēl ir daudz citu lietu, kuras Dievs kristiešiem vēlas atklāt par Sevi. Tas nebūs nekas, kas nav saskaņā ar Svētajiem Rakstiem vai nesaskanēs ar Kristus mācību. Tieši otrādi, tas tikai padarīs Rakstus dzīvākus un apstiprinās to dievišķo inspirāciju. Respektīvi, Dieva personība ir neizmērojama, jo tā atrodas ārpus mūsu matērijas mērošajām ierīcēm. Dieva dziļumi un iepazīšana ir neizsmeļama. Taču to, kāds ir Dievs, mēs nedrīkstam ļaut noteikt mūsu prātam. Pāvils lūdz, lai to izdara Dieva Svētais Gars. Tātad iepazīt Dievu mums var palīdzēt tikai pats Dievs, tāpēc mums ir jāizvairās no katra radītā elku tēla, ko paši cenšamies radīt ar savu loģiku vai filozofēšanu.

Diemžēl, mūsdienās kristietībā ir mācītāji un vadītāji, kas Dievu sākuši meklēt nevis Kristus dziļumos, bet austrumu filozofijas dziļumos, kuru pamatā Dievs ir tikai bezpersonisks Visums nevis mīlošs Tēvs un taisns Tiesnesis, kādu Jēzu mums To atklāj. Dieva dziļāka iepazīšana nozīmē savā dzīvē piedzīvot dažādus Dieva personības aspektus - kā Tēvu, Ārstu, Kungu, Skolotāju, Palīgu, Tiesnesi, Glābēju utt. Tam visam ir jābūt nevis teorijai, bet sirds atklāsmei, kas nostiprinās personīgos piedzīvojumos, kuros ved Dieva Svētais Gars. Ja mēs sākam ļaut savam prātam vadīt mūs priekšstatā par Dievu, tad mēs vienmēr nonāksim maldos.

Šķiet, ka precīzi šo domu ir noformulējis viens no 20. gadsimta ievērojamākajiem mācītājiem A.V.Tozers: "Ja kristīgā Baznīca piedzīvo norietu, tad pirms tam tā ir sagrozījusi savu vienkāršo teoloģisko pamatu, par izejas punktu pieņemot nepareizu atbildi uz jautājumu "Kāds ir Dievs?" Kaut arī tā turpina turēties pie stingras nominālās ticības apliecības, tās praktiskās ticības dzīves apliecība ir kļuvusi nepatiesa. Tādejādi vairums Baznīcu nonāk pie ticības, ka Dievs ir citādāks, nekā Viņš ir patiesībā, un tā ir viltīgākā un nāvējošākā maldu mācība."

Meklēsim patieso Trīsvienīgo Dievu, kas mums ir atklājies kā Tēvs, Dēls un Svētais Gars, un ļausim Viņam caur Rakstiem un Gara atklāsmi mūs vadīt dziļāk Sevis iepazīšanā.

*Ogres Trīsvienības baptistu draudzes mācītājs
Dainis Pandars*

VIENKĀRŠS TRAUKS

Kad biju pavisam maza, atceros tās dažas reizes, kad svētdienās kopā ar mammu un vecmāmiņu devāmies uz Mateja Baptistu draudzi, kur vienmēr mammas klēpī gulēju. Mammas vecāki bija dedzīgi kristieši, bet saskarsme ar viņiem bija pavisam neliela. Augu ar atziņu, ka Dievs eksistē. Tētīm mamma bija no citas konfesijas, viņa arī daudz lūdza Dievu un mācīja man skaitīt lūgšanas. Tieši šī vecmāmiņa mani visvairāk pieskatīja, kad biju slima un nevarēju apmeklēt bērnudārzu. Mans tētis, bija ļoti strādīgs un cienījams cilvēks sabiedrībā, kā mēdza teikt, ar zelta rokām, bet dažkārt lietoja alkoholu un bija agresīvs un vecāki bieži strīdējās. Cilvēki mūs uzskatīja par paraugģimeni, bet neviens nezināja, kas notiek mājās. Man varēja būt kādi pieci gadi, kad vecmāmiņa mani pieskatīja, ārā bija liels negaiss, pērkons dārdēja un zibeņoja. Atceros, ka es no bailēm paslēpos zem lielā galda. Laikam nebiju viņai kaut ko paklausījusi, jo viņa pieliekusies un kratot savu pirkstu teica, ka Dieviņš uz mani dusmojoties... Tā es augu ar apziņu, ka Dievs ir, bet Viņš ir dusmīgs un es Viņam neinteresēju.

Pusaudžu vecums bija grūts. Mani mocīja depresija, mazvērtība un jutos nevienam nevajadzīga. Mācībās negāja viegli, jo bieži slimoju. Man bija anēmija. Likās, ka tētis un mamma mani nemīl, jo nekad par emocijām nerunājām un neviens man nejautāja, kā man iet, kā es jutos un ko es vispār domāju par kādām lietām. Līdz ar to es centos vairāk pavadīt laiku ārpus mājas, jo cerēju, ka varbūt vienaudžu starpā saņemšu no kāda pieņemtību vai sapratni. Pavadīju laiku sliktās kompānijās, kur smēķējām, lietojām alkoholu un devāmies uz diskotēkām. Depresija pastiprinājās, jo arī tur nejutos, kā savējā. Tētis uz mani dusmojās, ka vēlu nāku mājās un nelaida mani uz diskotēkām, bet es tāpat muku prom, kāpu ārā pa logu. Tētis, tā vietā, lai ar mani aprunātos, ņēma siksnu. Pārsvārā viņš bija negatīvs un despotisks,

mani kritizēja un izsmēja. Man likās, ka man ir jānopelna viņa labvēlība, bet, cik es centos, viss bija veltīgi. Mums vispār nebija nekādas komunikācijas savā starpā un dažkārt man negribējās dzīvot... Tas un daudz kas cits ar laiku manī radīja naidu pret viņu.

1989. gadā satiku jauku puisi vārdā Edgars un abi iemīlējāmies. Pēc gada apprecējāmies un likās, ka beidzot esmu kādam vajadzīga. Un tā arī bija! Mums piedzima pirmā meitiņa. Tomēr tukšuma sajūta un mazvērtība mani neatstāja. Visu laiku likās, ka kaut kas manā dzīvē pietrūkst...

Manai mammai atrada audzēju. Viņa atgriezās pie Dieva un sāka iet uz Ogres Baptistu draudzi. Tajā laikā draudzes dievkalpojumi tika noturēti Luterāņu baznīcā. Kādā reizē, kad mamma bija slimnīcā, viņu apciemoja divas meitenes, kuras lūdza Dievu par viņu turpat uz vietas. Tas manī radīja izbrīnu, kā mana vecuma meitenes atnākušas pie svešas sievietes un vēl lūdz Dievu par viņu. Es ieraudzīju šajās meitenēs kaut ko tādu, ko nebiju nekad iepriekš sastapusī un sapratu, ka viņām ir Tas, kas man visu dzīvi ir pietrūcis... Tad vēl īsti nesapratu, kas Tas ir... Tā bija Mīlestība, īsta, patiesa mīlestība... Mammai palika labāk. Es sāku iet viņai līdzi uz draudzi, kur mācītājs Gunārs Lagzdiņš vadīja mani grēku nožēlas lūgšanā. Jēzus ienāca manā sirsniņā ar Savu patieso mīlestību! Es piedzīvoju, ka Dievs nav dusmīgs un tāls, bet mīlošs, labs, gādīgs un pat ļoti tuvs. Zāle pēkšņi bija kļuvusi zaļāka un debesis zilākas! Es beidzot biju laimīga, jo skaidri zināju, ka ir KĀDS, kurš mani pa īsam mīl!!! Sāku stāstīt visiem par Jēzu. Radiem, draugiem, uz ielas, visur kur gāju. Gribējās, lai visi uzzina un piedzīvo tikšanos ar mīlestības pilno Jēzu! Kad mammai palika sliktāk, un viņa nevarēja vairs iet uz draudzi, viņa atjaunoja savu derību ar Jēzu, pieņemot ūdens kristību mājās, vannā. Mācītājs teica, ka divu nedēļu laikā viņa būs dziedināta vai aizies... Slimnīcā viņu vairs neņēma un es

Kopā ar vīru Edgaru. Foto: No personīgā arhīva

mammītei pati spricēju morfiju pret sāpēm, līdz kādā agrā rītā viņa izelpoja savu pēdējo elpas vilcienu un aizgāja... Viņa aizgāja uz mājām, uz Debesu mājām un ir laimīga pie mīļā Jēzus! Manī bija pārdabīgs miers, jo skaidri zināju, ka debesīs es viņu satikšu... Dievs nebija mani atstājis, jo bija devis man mīlošu vīru un mazu jauku bērniņu.

Kas attiecas uz Ogres Baptistu draudzi, tad tajā laikā draudzi apmeklēja tikai cienījama gadagājuma kundzītes. Mācītājs Gunārs ieteica viņām lūgt Dievu, lai atgriežas pie Jēzus jaunieši. Viņu lūgšanu rezultātā, draudzē īsā laikā atgriezās vairāk nekā 20 jaunieši, un arī mēs ar vīru bijām starp tiem. Tur bija tik daudz mīlestības, ka negribējās iet prom, gribējās palikt ilgāk un būt kopā... Tā es sāku savu ceļu kopā ar Jēzu. Iemācījos lūgt, sāku katru dienu lasīt Bībeli, gāju uz draudzi, sāku kalpot svētdienas skolā un

ansamblī. Ar laiku sāku iet uz Bībeles studijām un vēlāk tās arī vadīju. Manī arvien vairāk ienāca Dieva miers, drošības un pieņemības sajūta, pārliecība par Viņa patieso mīlestību uz mani. Viņš sāka aizpildīt katru tukšumu manā dzīvē un deva laimes apziņu. Redzot izmaiņas manī, vīrs arī atdeva savu sirdi Jēzum.

Kādus septiņus gadus vēlāk mēs kopā ar vīru mājās lūdzām pēc Svētā Gara kristības, jo lasījām par to Bībelē un bijām daudz dzirdējuši. Kādā reizē, tad vēl dievkalpojumi notika Luterāņu baznīcā, es dziedāju kopā ar draudzes ansamblī. Dziedājām dziesmu "Godiniet, vareno Dievu!"... Pēkšņi es sajutu sevī ieplūstam pārdabisku spēku, ko nekad iepriekš nebiju sajutusi, un abas manas rokas pašas pacēlās augšup, Viņu pielūdzot. Tajā pašā brīdī es visu redzēju, it kā no malas. Es atrados virs altāra pie griestiem

un redzēju balkonu un visu dievkalpojuma zāli no augšas, arī to, kā ansamblis dzied... Dziesmai beidzoties, es trīcēju, nesaprazdama, kas ar mani notiek... Aizgāju apsēsties baznīcas pēdējā solā un noliekusi galvu pie ceļiem raudāju, no svētlaiques... Tad izdzirdu sevi izrunājam dažādas zilbes un skaņas, sapratu, ka esmu saņēmusi Svētā Gara piepildīšanos. Smējos un raudāju reizē! Kungs nāca pār mani tādā brīdī, kad es par to pat nebiju domājusi. Mana ikdienas dzīve izmainījās vēl vairāk. Atnāca lielāka mīlestība uz Jēzu un slāpes lasīt Dieva Vārdu, runāties ar Viņu un liecināt citiem. Arī mans vīrs vēlāk piedzīvoja piepildīšanos ar Svēto Garu, mājās mums lūdzot divatā, bet viņam nebija tādas mēles, bet citāda Gara izpausme. Dievā nav šablonu, un kopiju. Viņš nāk pār katru savādāk, tā kā Viņš Pats to vēlas... Svarīgākās lietas, kuras iemācījos no mācītāja Gunāra Lagzdiņa un paņēmu visai dzīvei - lūgt un slāpt pēc Atmodas, visu salīdzināt ar Dieva Vārdu un skatīties pēc augļiem... Patiesi, ja auglis ir - lielāka mīlestība uz Dievu un uz cilvēkiem, tad tas ir no Viņa... Ja kādreiz mūs ar vīru vienoja cilvēcīga mīlestība, tad tagad mūs vieno Kristus mīlestība, kas ir daudz dziļāka un pilnīgāka, kā to varējām iedomāties! Paldies Tev Jēzu!!! Tagad zinu, ka Dievs ir neizsmeļams un Viņā var smelties mīlestību katru dienu un Viņā ir daudz vairāk, kā piedzīvots līdz šim...

Dievs veda mūs tālāk. Biju kristiete jau apmēram 10 gadus, kad sapratu, ka esmu iepazinusies ar Dieva personu Jēzu Kristu, tad iepazīnu Dieva personu Svēto Garu, bet trešo personu Debesu Tēvu nekādi nevarēju izprast, piedzīvot un spēt uzticēties, jo likās, ka Viņš ir tāds, kā mans zemes tētis. Jutu sevī dziļi noslēpušos sāpi pret manu tēti. Nekādi nevarēju viņam piedot, kaut gan daudz biju lūgusi un vēlējos to izdarīt. Kādā svētdienā, kad vajadzēja iet uz dievkalpojumu, es vīram teicu, lai iet bez manis, jo kā gan es varēšu priekšā slavēt, ja man visu laiku nāk raudiens un manī ir sāpe, es palikšu un lūgšu mājās, man ar to jātiek beidzot galā. Un tā vīrs kopā ar mūsu trīs mazajiem bērniem devās uz draudzi. Es apgūlos viesistabā uz dīvāna un sāku histēriski raudāt un saukt uz Dievu no sirds

dziļumiem, ka gribu piedot tētim! Kādu laiku lūdzot, es garā redzēju, ka esmu nonākusi kādā vietā, pa kreisi ir balta ķieģeļu ēka, pa labi ir zaļa zāle ar sētu apkārt. Nezinu kā, bet zinu, ka esmu bērnu namā. Krietni tālāk uz priekšu ir vārtni, kas ved ārā no bāreņu nama. Dzirdu, ka man kāds saka, ka aiz vārtniem mani gaida mans tētis. Pēkšņi apzinājos, ka esmu akla un pati nevaru aiziet. Tad es paceļu roku, lai kādu satvertu un sāku skaļi saukt: Vediet mani pie tēta! Vediet mani pie tēta!"... Kāds satvēra mani pie rokas un izveda no bāreņu nama. Es iekritu Tēta apskāvienos... Biju laimīga! Šis piedzīvojums Debesu Tēta apskāvienos, manī atnesa dziļu dziedinājumu no bārenības un pilnīgu piedošanu manam tētim. Mans tētis bija no citas konfesijas, un iešana uz Baptistu draudzi viņam nebija pieņemama, tādēļ mēs ilgus gadus nesatikāmies. Tomēr, es aizgāju ciemos un palūdzu piedošanu par visu, ko biju sliktu darījusi. Es biju spējīga viņam pateikt, ka mīlu viņu un samīļot, lai gan viņš man nekad to nebija teicis. Tagad domāju, ka tētis mani mīlēja, bet nezināja, kā to parādīt, jo pats bija audzis bez tēva. Svarīgākais, ka es to varēju izdarīt no visas sirds.

Un tā, no 2002. gada man sākās jauns dzīves posms ar Dievu. Izmainījās manas ikdienas lūgšanas. Ja tās gadiem pārsvarā bija par to, lai Viņš svētītu mani, manu ģimeni, manu draudzi un no aizlūgšanām par citu vajadzībām, tad tagad sāku vairāk pielūgt Viņu un gaidīt uz Viņa klātbūtni. Jautāt, Kungs, ko Tu gribi, lai es daru? Par ko Tu vēlies, lai es lūdzu? Kāds ir Tavs prāts, Tavs nodoms? Sāku stāstīt Viņam, kā draugam, ikdienas notikumus un sajūtas. Sākās reāla dzīve ar reālu Dievu. Lai kur es atrastos, es nemitīgi runājos un dziedāju Viņam savā sirdī. Sāku celties no rītiem vienu stundu agrāk, lai pavadītu laiku divatā ar Dievu, runājoties, pielūdzot Viņu un lasot Bībeli. Sāku lasīt grāmatas par 15.-16. gadsimta mūkiem un Dieva meklētājiem. Sapratu, ka viņiem bija daudz vairāk Dieva, kā mūsdienu kristietībā, kas pasludina, sasien, atraisa, kas runā par Svētā Gara spēku, bet patiesībā Dieva tajā visā ir gaužām maz... Kāpēc tā??? Secināju, ka patiesa kristietība ir cilvēka sirdī,

Daiga Balcere. Foto: No personīgā arhīva

ka tur ir noslēpumainā istaba, tur ir tā vieta, kur satikties ar Jēzu un dzīvot kopā, nevis tikai draudzē kopīgās lūgšanu sapulcēs. Svarīgākais ir, ar ko kopā tu pavadi savu laiku, par ko tu domā - tam līdzīgs tu kļūsi. Viss sākas tieši tur, domās. Grēks un svētums, pasaulīga dzīve vai patiesa kristietība. Ja domāsi daudz par Dievu, tu sāksi dzīvot Viņa realitātē, jo vairāk iepazīsi Viņu, jo vairāk iemīlēsi! Ja domāsi un nemitīgi kārosi pasaules lietas, tad Dievam nebūs vietas tevī. Viņš vēlas būt vienīgais Kungs... Patiesībā, tā ir nebeidzama saruna, kas izejot no manas noslēpumainās istabas neizbeidzas. Nekad nav Āmen, jo turpinās saruna ar Viņu gan ceļā uz darbu, brīvajos brīžos, pat, naktī pamostoties, saruna turpinās, un Viņš ir klātesošs. Tā ir tā vieta, kurā var nemitīgi Viņu pielūgt! Sāku dzīvot, apzinoties Viņu klātesošu. Mācījos jautāt, praktiskās lietās, kā Tu gribi, Kungs, lai es daru? Mācījos klausīties Viņa balsī un paklausīt. Pagājuši ir 17 gadi, esmu iemīlējusi Jēzu dziļāk un Viņš ir daļa no manas ikdienas dzīves. Mīlestība ir persona - Tas ir Jēzus! Viņu katrs var satikt! Ir tikai jāvelta Viņam laiks.

Nedaudz vēlāk valstī sākās krīze. Es zaudēju darbu. Daļēji strādājot no mājām, daudz vairāk laika pavadīju ar Dievu - četras, pat sešas stundas dienā. Daudz raudāju, jo Dievs Pats turpināja

dziedināšanas procesu manī. Cēlās augšā sāpes no bērnības, sāpinājumi no ģimenes, no skolotājiem, no vienaudžiem, daudziem vajadzēja piedot. Dievs rādīja manus slēptos grēkus un nepareizās motivācijas, lepnību un ārišķības. Tas viss nāca ārā Kunga klātbūtnē, kurš dziedināja, piedeva un samīloja mani. Tā pagāja vairāki gadi. Šajā vientulības laikā, ļoti tuvu iepazīnu Jēzu.

Draudze ir mūsu ģimene. Tā ir vieta, kur nu jau daudzus gadus nākam kopā, lai parunātos, uzspēlētu kādu spēli, dalītos ar to, ko Dievs runā un lūgtu viens par otru. Noteikti arī samīlojamies. Šī ir pati svarīgākā daļa!!! Nevienam no mūsu trīs bērniem nav bijis pusaudžu vecuma dumpīgais laiks, jo bieži veltījām viņiem laiku, lai runātos un samīlotos. Viņi zina, ka mēs viņus mīlam, jo sakām to un parādam praktiski. Dievs grib, lai mēs dzīvojam kristīgu dzīvi nevis tikai, kad aizejam uz draudzi vai kad citi redz, bet tieši ikdienā, savā ģimenē, jo bērni mūs vēro un mācās no mums. Kādā reizē jautāju Dievam, kā es varu mantot savus bērnus Mūžībai? Dievs atbildēja - tāpat kā vīru, tikai ar savu dzīvi... Viņi mācās attiecības ar Dievu no tā, kā redz mūsu dzīvi kopā ar Dievu.

2010. gadā, kad Dievs bija pabeidzis lielāko daļu manas dvēseles dziedināšanas, man piedāvāja uzņemt vadīt Starpkonfesionālo vasaras

Bībeles skolu bērniem (VBS) "Iedraudzējies ar Dievu!". To bija uzsākuši kalpotāji no 1. Baptistu draudzes Tenisijā, ASV. Viņi uz Ogrī bija braukuši 3 gadus, bet tad teica, lai paši veidojam savu komandu. Tā nāca piedāvājums - uzņemties man šīs Bībeles skolas vadību. Svētdienas skolā biju darbojusies jau apmēram 13 gadus. Jautāju, kā Kungs to redz, kā Viņš grib, lai tas notiktu? Dievs vispirms teica: "Tas nav par tevi, cik un ko tu spēj, cik esi kompetenta vai svaidīta. Tas viss ir par Mani. Lai Es tiktu pagodināts un varētu veikt Savu darbu šajā pilsētā..." Sludināt evaņģēliju caur bērniem uz viņu vecākiem." Lūgšanā Dievs teica, ka šīs paaudzes bērni ir kā bāreņi savās sirdīs. Vecākiem nav laika priekš viņiem, bērni tiek atstāti un pamesti vieni savās gaitās. Trūkst mīlestības, sapratnes, nav kas viņus uzklausa. Sakiet bērniem, ka Man - Debesu Tēvam ir laiks priekš viņiem. Bērni var nākt pie Manis un stāstīt, kas ir uz sirds, jebkurā brīdī, jebkurā vietā. Es gribu būt kopā ar viņiem un palīdzēt. Es viņus ļoti, ļoti mīlu. "Sapratu savu misiju - stāstīt bērniem par to, ka ir Debesu Tētis, kurš viņus ļoti mīl un vienmēr ir tuvu klāt", lai viņiem nav jāpiedzīvo tas, ko piedzīvoju es savos pusaudžu gados.

Gatavošanās VBS notiek manā noslēpumainajā istabā, kur Viņš dod tēmas, Vārdu ko teikt bērniem, skečus, dziesmas, piemērus, liecības... Lūdzu, lai Viņš pats atved kalpotājus. Katru gadu ar apbrīnu redzu, kā Viņš to dara un kā Viņš maina kalpotāju sirdis. Mēs kalpojam bērniem, bet patiesībā mēs paši esam lielākie ieguvēji, jo šajā laikā vairāk tuvojāmies Dievam un Dievs kalpo mums. Teiciens, "Tu nevari iedot otram to, kas tev nav!", ir patiess. Vienīgais noteikums, lai varētu kalpot VBS, ir jābūt personīgām attiecībām ar Dievu. Dievs aicināja pulcēties uz pielūgsmes laiku "Pie Jēzus kājām". Šī ir VBS svarīgākā un galvenā daļa. Atslēga, kas atslēdz garīgās durvis, tas ir laiks, ko pavadām Dieva klātbūtnē, gaidot uz Viņu, klausoties Viņā. Ar to mēs iesākam katru kalpošanas dienu. Un Dievs nāk un runā, stiprina un šajā laikā pat izkorigē vadītāju sagatavotās

stundas. Mēs ļaujam, lai Viņš vada katru vārdu un domu mūsos. Apbrīnojami ir redzēt, kā Dievs maina bērnu sirdis un uzvedību, kā atnes piedošanu, izglābj, dziedina dvēseli un miesu, kā dod cerību un ticību. Te ir tik daudz Debesu Tēta mīlestības, kā okeānā ūdens! VBS katras dienas sākumā mēs ejam mīļot bērnus, tad ar katru dienu vairāk bērni sāk mīļot arī mūs, un uz beigām viņi mīļo arī viens otru! Tik daudz mīlestības! Bērni aiziet izmainīti, un Dievs pats ir tas, kurš visa gada garumā viņus audzē. Ir tikai kādi, kas nāk aplaistīt un apmēslot. Bērni nāk gadu pēc gada un stāsta par savām attiecībām ar Dievu un to, ko Viņš ir darījis gada laikā viņu ikdienā. Viņi mācās pavadīt laiku ar Dievu, runājoties un lasot Jauno Derību. Dievs skubināja izgatavot bērnu vajadzībām Bībeles lasīšanas plānu visam gadam. Kādi bērni nākamā gadā uz VBS atnes izlasīto plānu un saņem par to balvu. Bērni aug un tālāk nāk uz pusaudžu kalpošanu. Kādi nāk jau 3, 5, 7, 9 un 13 gadus, ir izauguši VBS, un tagad paši ir kļuvuši par kalpotājiem. Tas ir Kunga darbs! Svarīgākais, lai bērns aiziet no VBS ar pārliecību, ka viņš nav viens un ka ir Dievs, kurš viņu mīl! Tas ir lielākais brīnums - izmainītas dzīves! Visa slava un gods ir Jēzum!!!

Vēl daudz varētu rakstīt par Dieva pārdabisko apgādību grūtos dzīves brīžos, par Viņa vadību, atbildētām lūgšanām, glābtām dvēselēm un, par to, kā Dievs mīl... Zinu, ja manā ikdienā nebūtu Jēzus un Viņa žēlastība, man nekā no tā visa nebūtu! "Paldies mīlais Jēzu, ka Tu esi!!!"

Domāju, ka man nav talanta ne runāt, ne spēlēt teātri, ne dziedāt, ne kaut ko vadīt. Bet Viņam vien zināmu iemeslu dēļ Viņš mani ieliek tieši tur, kur es neesmu kompetenta, tādēļ skaidri apzinos, ka, ja man kaut kas tomēr izdodas, tad tā neesmu es, bet Viņš manī. Jēzus mani ir atradis, izglābis un veido par vienkāršu, necilu māla trauku, kurā ieliet Savu dārgo saturu... Tādēļ, lai visa slava, gods un pateicība ir vienīgi Jēzum!!!

Daiga Balcerē, 2019. gadā.

VĪRIŠĶĪBA UZ SALAS

Lai izdzīvotu un diskutētu par vīrišķību mūsdienās, no 9.-10. augustam Daugmales "Saliņās" notika OTBD rīkots vīru pasākums, kurā pulcējās kādi 30 stiprā dzimuma pārstāvji. Šajā laikā vīriem ne tikai bija iespēja ieklausīties NBS virskapelāna Elmāra Pļaviņa vīrišķības stāstos iz dzīves, bet arī nopietni pārdomāt vai neesam saindēti ar toksisko vīrišķību, par kuru runāja misijas "Pakāpieni" vadītājs Viljams Šulcs. Viņš minēja dažādas situācijas no Bībelē sastopamu vīru dzīves stāstiem, kuros bija pamanāmas ne tikai trīs galvenās vīrišķības pazīmes – atbildība, drosmē un mērķtiecība, bet arī iespēja ieraudzīt viņu neveiksmes un reakciju krīzes situācijās, izraudoties Dieva priekšā līdz bezspēkam. Vēlāk V. Šulcs kopā ar uzņēmējiem J. Grīnšteinu un E. Eisaku, kā arī mūziķi M. Žvinkli un draudzes jauniešu vadītāju L. Balodi diskutēja par vīrišķības izpausmēm mūsdienās, piemēram, cenšoties noskaidrot vai sievietei būtu jābūt valsts prezidentei, un, ja jā, tad vai viņai mājās tik un tā būtu jāpaklausa vīram?

Draudzīgajā vīru pasākumā vienojošais faktors nebija tikai sarunas, bet arī kopīgi pagatavotas maltītes (paldies J. Jaunzemam, J. Treieram, M. Lesiņam, G. Jukmanim), komandu cīņas plostu izgatavošanā un peldēšanā pa upi (J. Roziņš), dalība dažādās stafetēs (A. Ķierpe, E. Suraks), kā arī sēdēšana stacionārajā pirtī, makšķerēšana un tradicionālais fitbols, kad futbols tiek spēlēts ar lielo fitnesa bumbu. Aktivitātēm virs galvām sekoja drons, kura saimnieks J. Rencis vīru pasākumā svinēja arī savu dzimšanas dienu. Šķiet, ka prieku par vīru pasākumu izrādīja arī tēviem līdzī atbraukušie dēli.

Kāds būs nākamā gada vīru pasākums? Varbūt kāds misionāls izbrauciens? Vai varbūt izklaide 3x3 kompleksā? Bet var būt turpat, Daugmalē, Daugavas krastā iepretim Iķšķilei. Tur, kur daba šķiet katrā vīrietī pamodina vīrišķību un iedrošina uz atbildīgu, drosmīgu un mērķtiecīgu dzīvi...

Dainis Pandars

Plostu izaicinājums vīru pasākumā Daugavā pie Daugmales. Foto: D. Pandars

DVĒSELKOPŠANA JAUNAJĀ DERĪBĀ

Lai vairāk izprastu dvēselkopšanas kalpošanu un tās izpausmes mūsdienu kontekstā, turpinām apskatīt šo tēmu Jaunās Derības (JD) kontekstā. Šoreiz apskatīsim terminus, kas Jaunajā Derībā lietoti attiecībā uz dvēselkopšanu, kā arī apskatīsim bibliskus pamatus, uz kuriem šo kalpošanu var veidot.

Jaunajā Derībā tiek lietoti vairāki termini, kas saistīti ar dvēselkopšanas praksi. Galvenie divi termini ir: parakaleo un noutheteo. Citi termini atspoguļo dvēselkopšanas detaļas – elegchos, elegcho, epanorthosis, orthotomeo un epitimao. Zemāk redzamajās tabulās ir iespēja apskatīt šo vārdu nozīmi un lietojumu JD.

- 1. Parakaleo** – "pasaukt pie sevis", lai viņam palīdzētu. Citas nozīmes: mierināt, pamudināt, vērsties ar lūgumu. **Parakletos** – tas, kurš pasauc pie sevis; kāds, kuram prasa palīdzību, advokāts, aizstāvis, mierinātājs.

Grieķu vārds	Nozīme	Rakstu vieta	Piemēri
Paraklesis (lietv.)	Mierinājums/līdzjūtība, iedrošinājums	Ap.d.15:32; Rom.12:8; 2.Kor.1:4-7; 7:6-7; 2.Tes.2:16; 1.Tim.4:13.	Mat.9:2; paralizētā izdziedināšana
Parakaleo (darb.v.)	Mierināt/just līdzī, iedrošināt (pasaukt malā, lai veiktu uzticības pilnu/atklātu sarunu divatā/vienatnē)	2.Kor.1:4; 2:7-8; 1.Tes.2:11; 2.Tes.2:17; Filem.7; Ebr.6:18; 12:5; 13:22.	Jņ. 14:1-4; Jēzus iedrošina savus mācekļus

- 2. Noutheteo:** pamudināt

Grieķu vārds	Nozīme	Rakstu vieta	Piemēri
Nouthesia (lietv.)	Pamudinājums	1.Kor.4:14; 10:11; Kol.1:28; Tit.3:10; 1.Tes.5:12,14; 2.Tes.3:15.	Jņ.3: Jēzus un Nikodēms
Noutheteo (darb.v.)	Pamudināt	Ap.d.20:31; Rom.15:14.	Neh.5:7-13: Nehemija, bagātnieki un vadītāji

- 3. Papildus termini**

Grieķu vārds	Nozīme	Rakstu vieta	Piemēri
Elegchos (lietv.)	Apsūdzība/pārliccināšana par nepareizu rīcību	2.Tim.3:16	Jņ.4:17-18: Jēzus un samariete
Elegcho (darb.v.)	Apsūdzēt/ atklāt	Mt.18:15; Lk.3:19; Jņ.16:8; Ef.5:11,13; Tit.1:9,13; 2:15; 2.Tim.4:2; 3:16; Atkl.3:19.	Nehemija 5:7-8
Epanorthosis (lietv.)	Instrukcija	2.Tim.3:16	Jņ.10:31-36: Jēzus un ebreji
Orthotomeo (darb.v.)	Darīt nevainojami, uzticami mācīt	2.Tim.2:15	Nehemija 5:9-11
Epitimao (lietv.)	Brīdinājums (attiecībā uz nākotnes darbību)	Lk.17:3; Mk.8:15	Jņ.5:14: Jēzus un slimais pie Betezdas dīķa Nehemija 5:13

Aptverot šos JD tekstus, varam saprast dvēseļkopšanas būtību. Saskaņā ar šiem terminiem, dvēseļkopējam ir nepieciešams:

- Paskaidrot problēmu;
- Iedrošināt (motivēt) uz izmaiņām;
- Pārliecināt par palīdzību no Dieva;
- Konfrontēt nepareizu rīcību un grēku;
- Norādīt uz nepieciešamību izmainīt uzvedību;
- Norādīt uz grēka sekām cilvēka dzīvē

Lielisks piemērs šādam dvēseļkopšanas darbam redzams arī Vecajā Derībā, Nehemijas grāmatas 5. nodaļā. Vēršanās pie Dieva tautas notiek pēc sekojošas shēmas:

- Pārliecināšana par grēku (5:6-8);
- Pamācīšana (5:9-11);
- Nožēla (5:12);
- Brīdināšana (5:13).

Šis un daudzi citi Bībeles piemēri paver mums iespēju iepazīties ar biblisku dvēseļkopšanas praksi. Nav dziļāka avota par Bībeli, kurā mēs varētu labāk iepazīties ar dvēseļkopšanas darbu.

Dvēseļkopšana – rūpes par otru

Pētot JD tekstus, mēs varam secināt, ka dvēseļkopšana ir saistīta ar kaut kāda veida rūpēm. Tās ir rūpes par otru cilvēku un viņa stāvokli. Pāvils 2. Korintiešiem 11:28 raksta: *"Bez tam vēl viss pārējais, ļaužu pieplūdums ik dienas, rūpes par visām draudzēm."* Arī 1. Korintiešiem 12:25: *"lai neceltos miesā šķelšanās, bet locekļi satīcīgi gādātu cits par citu."*

Pāvils runā, ka viņš dzīvo rūpēs par draudzi, bet tajā pašā laikā draudzes locekļiem ir jārūpējas vienam par otru. Tātad dvēseļkopšana ir saistīta ar rūpēm par otru. Dvēseļkopšanas mērķis – palīdzēt cilvēkam būt brīvam no rūpēm un raizēm. Kad cilvēks pārstāj raizēties, viņš ir sasniedzis pilnīgu harmoniju un mieru. Izlasīsim Mateja 6:25:

"Tāpēc Es jums saku: nezūdaities savas dzīvības dēļ, ko ēdīsiet un ko dzersiet, ne arī savas miesas

dēļ, ar ko gērsbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesa nav labāka nekā drēbes?"

Kristus izrāda rūpes par mums un visas mūsu raizes uzņem uz sevi, un dod mums mieru. Miers atnāk, kad raizes aiziet. Kamēr man ir raizes, man ir nepieciešama aprūpe. Varētu teikt, ka dvēseļkopšana ir process, caur kuru mēs sasniedzam pilnīgu harmoniju. Tās ir rūpes par cilvēka veselumu, t.i., par viņa garīgo veselību ar dievišķu palīdzību, kas viņu ved pie sadraudzības un attiecībām ar Dievu, kurās cilvēks spēj atstāt visas savas raizes. Dvēseles kopšana jeb aprūpe ir saistīta ar cilvēka ieiešanu pilnībā un harmonijā, kas arī ir JD dvēseļkopšanas darbības mērķis Kolosiešiem 1:28: *"Viņu (Kristu) mēs sludinām, paskubinādami ikvienu cilvēku un mācīdami ikvienu cilvēku visā gudrībā, lai ikvienu cilvēku darītu pilnīgu Kristū."*

Kalpošanas pamati

Kam ir jābūt dvēseļkopšanas pamatā? Efeziešiem 6:4 norādes zemes tēviem attiecībā uz bērniem ir *"audzināt un pamācīt tos būt paklausīgiem Tam Kungam"*. Dvēseļkopšanas pamatā ir audzināšana un pamācīšana Kristū. Respektīvi, tā ir kristocentriska. Ja tā nav kristocentriska, tad bibliska dvēseļkopšana zaudē savu pamatu. Ja dvēseļkopšanas darbā nav Kristus, tad nebūs arī palīdzības. Tā nav vienkārša nodarbošanās ar psiholoģiju un tā atšķiras kvalitatīvi no visām psiholoģijas idejām. Dvēseļkopšana notiek Kristū, un ārpus Kristus tā nenotiek. Kā Apustuļu darbos 4:12 teikts: *"Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana"*. Vārds "pestīt" nenozīmē "nonākšanu Debesīs". Grieķu vārds "pestīšana" (sozo) nozīmē – aizvest cilvēku līdz tādām stāvoklim, kādā Dievs viņu vēlas redzēt. Atgriezt viņam atpakaļ pazaudēto Dieva tēlu. Bībele norāda, ka mūsu mērķis ir kļūt līdzīgiem Kristum Efeziešiem 4:13: *"Līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru."*

Tā tad dvēseļkopšanas pamatā ir kristocentriskums. Taču tajā pašā laikā, dvēseļkopšanai ir jābūt arī "brāļcentrētai un māscentrētai". Tas nozīmē ievērot attieksmi pret otru cilvēku kā pret savu ģimenes locekli – brāli vai māsu. Bībele uzsver šo domu 1. Jāņa 2:7-10: *"Mīļie, ne jaunu bausli es jums rakstu, bet vecu bausli, kas bija no sākuma. Šis vecais bauslis ir tas vārds, ko esat dzirdējuši. Tomēr jaunu bausli es jums rakstu, un tas ir patiesi Viņā un jūsos, jo tumsība zūd, un īstā gaisma jau spīd. Kas teicas esot gaismā un ienīst savu brāli, ir vēl aizvien tumsībā. Kas mīl savu brāli, paliek gaismā, un piedauzības nav viņā;"*.

Kristus pavēle ir mīlēt citam citu. Un mīlēt otru nozīmē runāties vienam ar otru. Komunikācija draudzē brālim ar brāli, mātai ar māsu, mātai ar brāli ir iespējama tikai uz mīlestības pamata. Līdz ar to sarunas un komunikācijas pamatā ir jābūt mīlestībai. Piemēram, 1. Timotejam 5:1 teikts: *"Vecāku vīru nerāj, bet pamāci laipni kā tēvu, jaunākus kā brāļus"*. Tā tad, ja es, kā dvēseļkopējs, nemīlu to cilvēku, ar kuru man ir saruna, es viņam nepalīdzēšu. Respektīvi – nav mīlestības, nav dvēseļkopšanas. Var iedod padomu, bet nevar palīdzēt. Dvēseļkopšanas darbs nav tikai kaut kāda psiholoģiska noskaņošana, bet tā ir palīdzība atgriezt viņam identitāti, atgriezt atpakaļ viņa pazaudēto pašvērtību. Dvēseļkopējam vienmēr vajag lūgt, lai Dievs dod mīlestību uz to cilvēku, kam viņš kalpo. Ja dvēseļkopējam nav šādas mīlestības uz brāli vai māsu, tad viņam pašam ir nepieciešama dvēseļkopšana.

Jāņa 10:10 Jēzus saka: *"Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība."* Dvēseļkopšanai ne tikai ir jāpalīdz cilvēkam satvert Mūžīgo dzīvību,

kas ir Kristū, bet arī piedzīvot Kristū dāvāto dzīves pārpilnību šeit virs zemes. Tā tad ir runa sasniegt to garīgo pilnību visā dzīvošanā, kādu Dievs Kristū mums dāvā. Tas nozīmē satvert to patiesību, kas caur Kristu mums tiek dāvāta, atmetot un atbrīvojoties no visa tā, kas mūs sabojā un traucē šo pilnību sasniegt. Tā tad dvēseļkopējs palīdz cilvēkam izkļūt no tā negarīgā stāvokļa, kurā viņš atrodas un kurš bojā viņa dzīvi. Tas notiek, palīdzot saprast cilvēkam sfēras, kurās cilvēks nedzīvo saskaņā ar biblisko patiesību, un nest tās gaismā. Ir jāpalīdz cilvēkam mainīt domāšanas veidu – no bezdievīgā uz dievišķo, no pasaulīgā uz biblisko, no grēcīgā uz svēto utt.

Taču vienīgā iespēja, kā var panākt šīs izmaiņas, ir ar Dieva palīdzību. 2. Korintiešiem 3:18: *"Bet mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spoguļi, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars."*

Tā tad otrs dvēseļkopšanas mērķis ir palīdzēt cilvēkam nonākt dzīvās attiecībās ar Dievu. Jaunpiedzimuša cilvēka domāšana sāk mainīties tad, kad Viņš savā ikdienas dzīvē iesaista Dievu un veido attiecības ar Viņu. Tajās Viņš piedzīvo dziedināšanu, papildījumu un atjaunotu domāšanu. Tas prasa uzticības un paklausības attieksmi, kā arī Dieva virskundzību visās dzīves sfērās.

Nākamajā laikraksta numurā runāsim par dvēseļkopšanu un mācekliību.

Izmantojot fragmentus no Johanesa Raimera grāmatas "Dvēseļkopšanas pamati draudzē", materiālu sagatavoja Dainis Pandars

TABITAS CENTRS GATAVOJAS

Ziemas sezonai iesākoties ģimenes centrs "Tabita" bērniem no 7-18 gadiem un viņu ģimenēm piedāvās brīvā laika saturīgu pavadīšanu, piedaloties sociālo prasmju un iemaņu attīstošās interešu nodarbībās. Bērniem tiks sniegta palīdzība skolas mājasdarbu sagatavošanā, piedāvātas sportiskas, muzikālas un radošas nodarbes, kopīgu svētku svinēšana, kā arī sociālā darbinieka, psihologa un citu speciālistu konsultācijas.

Pašlaik noris ģimenes centra labiekārtošanas darbi un tiek veidota nepieciešamā dokumentācija, lai centrs varētu funkcionēt kā sociālo pakalpojumu devējs atbilstoši Ministru Kabineta prasībām.

Ģimenes centrs tiek veidots kā vide, kurā dzīves grūtībās nonākušie bērni, jaunieši un ģimenes var atnākt un justies mīlēti, saņemot sociālu un garīgu atbalstu, kā arī izglītoties, lai būtu gatavi sociāli atbildīgai dzīvei. Visi centra klientiem sniegtie pakalpojumi būs bez maksas. Katru dienu bērniem būs nodrošināta silta maltīte un tējas pauze. Detalizēta informācija par dienas centra darba laikiem, dienas plāniem un speciālistu pieņemšanas kārtību parādīsies līdz ar oficiālo centra atklāšanu, kura plānota ziemas sezonas sākumā.

Pašreiz noris dažādu speciālistu piesaiste, kas nepieciešamības gadījumā varētu konsultēt klientus jautājumos, kas saistīti ar sociālo rehabilitāciju, veselības veicināšanu, izglītošanos, psiholoģisko problēmu risināšanu u.c.

Ēkā ir telpa sporta nodarbībām un tuvākajā laikā plānos izveidot arī nelielu treniņu zāli. Plānots ierīkot arī datoru telpu un radošo darbnīcu klasi, kurā bērni varētu mācīties šūt, gleznot, gatavot ēst, muzicēt utt. Ir aprīkotas jau rotaļu, atpūtas, pārrunu un svinību telpas, ierīkota moderna virtuve ar ēdamzāli, dušas un higiēnas uzturēšanas telpas.

Centra misija ir parādīt Kristus mīlestību trūcīgajiem bērniem, jauniešiem un ģimenēm, veicinot viņu sociālo un garīgo izaugsmi

Centra funkcijas un uzdevumi :

1. Augsta sociālā riska ģimeņu bērniem nodrošināt sociālo aprūpi - rehabilitāciju (pamatvajadzību apmierināšanu).
2. Sniegt bērniem pedagoģisko atbalstu un veicināt sociālā riska ģimeņu bērnu iestāšanos skolā vai atgriešanos tajā.
3. Veikt sociālo darbu ar sociālā riska ģimeņu bērniem, viņu ģimenēm un vecākiem, strādāt ar klientu ģimenēm, tuvākajā vidē esošajiem cilvēkiem.
4. Veikt preventīvos pasākumus sociālā riska ģimeņu bērnu atkarības mazināšanai no alkohola, narkotikām vai psihotropajām vielām.
5. Mazināt vardarbību sociālā riska ģimeņu bērnu vidū, sniegt psiholoģisku atbalstu vardarbībā cietušajiem bērniem; nodrošināt informāciju par citiem iespējamiem palīdzības veidiem.
6. Veikt psiholoģisko konsultēšanas darbu ar augsta sociālā riska bērniem un viņu ģimenēm; veikt informatīvi-izglītojošo un psiholoģisko darbu ar klientiem.
7. Piedāvāt atbalsta un pašpalīdzības grupas sociālā riska ģimeņu locekļiem.
8. Sniegt augsta sociālā riska ģimeņu bērniem praktiskas iemaņas patstāvīgai dzīvei nākotnē.
9. Veicināt baznīcas, citu nevalstisko organizāciju, pašvaldību un valsts institūciju sadarbību sociālajā sfērā. Veidot sadarbības tīklu ar citiem profesionāļiem un organizācijām.
10. Veicināt sabiedrības izglītošanu par augsta riska ģimenēm.
11. Piesaistīt brīvprātīgos un koordinēt viņu darbību.
12. Nodrošināt apmācības, atbalstu un informāciju profesionāļiem, kas strādā ar augsta sociālā riska ģimenēm.

ATGŪT DIEVA GODĪBAS IZPRATNI

Patiesas reliģija debesis pretstata zemei un liek Mūžībai attiekties uz laiku. Grāmatas galvenā doma nedzimst šajā laikā, bet tā ir raksturīga šodienai. Par to rosināja domāt situācija, kas kādu laiku jau pastāv Baznīcā un diemžēl tikai pasliktinās. Es runāju par godības jēdziena izzušanu no daudzu kristiešu prātiem. Baznīca ir atteikusies no savām reiz tik cēlajām domām par Dievu un to vietā likusi vienkāršotu, domājoša un ticīga cilvēka necienīgu priekšstatu. Un tas nav noticis tīšām, bet gan neviļus..

Vienkāršota izpratne par Dievu, kas bieži vien sastopama kristiešu vidū, ir cēlonis simts mazākiem ļaunumiem. Līdz ar godības izpratnes zaudēšanu zudusi arī dievišķās klātbūtnes apziņa: mēs esam zaudējušu savu dievlūdžēju garu un spēju klusināt sirdi, lai iekšējā pielūgsmes klusumā sastaptos ar Dievu. *"Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs!" (Psalms 46:11)* pašapzinīgam un rosīgam mūsu gadsimta kristietim šī Rakstu vieta gandrīz neko neizsaka.

Godības jēdziena zaudējums ir noticis tieši tagad, kad baznīcas uzplaukst daudz straujāk nekā jebkad agrāk pēdējos pārsimts gados. Mums jābūt modriem, jo draudzes bieži kļūst lielākas, bet tajā pašā laikā nepieaug savās attiecībās ar Dievu, un, tā kā mūsu reliģijas kvalitāti ietekmē iekšējie apstākļi, var izrādīties, ka šķietamais ieguvums patiesībā ir maldīgs. Zināšanu par svētumu sagrozīšana ir mūsu nelaimju cēlonis, un Dieva godības atkal atzīšana palīdzētu to novērst.

Kamēr mūsu priekšstats par Dievu būs kļūdainis vai nepiemērots, tikmēr nebūs iespējams ievērot stingras morāles prasības un pareizu iekšējo nostāju. Ja mēs vēlamies atgūt savas dzīves garīgo spēku, mums jāsapņo domāt par Dievu atbilstoši tam, kāds Viņš ir. Ja mēs vēlamies atgūt savas dzīves garīgo spēku, mums jāsapņo domāt par Dievu atbilstoši tam, kāds Viņš ir.

Ak, visuvarenais Kungs Dievs, ne filozofu un gudro, bet praviešu un apustuļu Dievs, un, vēl vairāk, Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, vai maz varu Tevi izteikt neapgrēkojoties? Tie, kas tevi nepazīst, var piesaukt Tevi kā tādu, kāds Tu patiesībā neesi, un Tavā vietā pielūgt viņu pašu iztēlē radītu tēlu. Tādēļ apgaismo mūsu prātus, ka mēs spētu Tevi pazīt, kāds Tu esi, lai varētu pilnībā Tevi mīlēt un cienīgi slavēt, un godāt. Mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Tas, kas mums ienāk prātā, kad domājam par Dievu, vislabāk raksturo mūs.

Cilvēces vēsture droši vien parādīs, ka neviena tauta nekad nav pacēlusies augstāk par tās reliģiju, un cilvēces garīgais mantojums atklās, ka nekad neviena reliģija nav bijusi lielāka par tās dievatziņu. Dieva pielūgsmē ir tik patiesa vai arī tik neievērojama, cik godbijīga vai vienkāršotas domas par Dievu glabā kristieša sirds.

Nozīmīgākais fakts par cilvēku ir nevis tas, ko viņš noteiktā brīdī saka vai dara, bet tas kā viņš sirds dziļumos uztver Dievu. Ja kāds cilvēks varētu atbildēt uz jautājumu "Kas tev ienāk prātā, kad tu domā par Dievu?", mēs diezgan droši varētu paredzēt viņa garīgo nākotni. Un, ja mēs zinātu, ko par Dievu šodien domā mūsu ietekmīgākie reliģiskie vadītāji, mēs saprastu, kāda būs Baznīcas situācija rīt.

Jebkurā valodā svarīgākais vārds ir tas, kādā tā dēvē Dievu. Mēs spējam runāt tādēļ, ka Dievs ir runājis. Viņā vārds un jēga atrodas nedalāmā saistībā. Savukārt mūsu patiesās domas par Dievu var būt aplēptas aiz vispārpieņemtām reliģiskām frāzēm. Tikai pēc enerģiskiem un lietpratīgiem meklējumiem atklājas to īstenais veidols. Tikai pēc sāpīgas sevis pārbaudes mēs atklājam, kam patiesībā ticam.

Cilvēks, kas ieguvis pareizu atziņu par Dievu, atbrīvojas no desmitiem tūkstošu laicīgu raīžu, jo viņš uzreiz saprot, ka tās uz viņu neattieksies mūžīgi. Ja arī neskaitāmās laicīgās nastas var tikt noņemtas no cilvēka pleciem, viena lielā mūžības nasta sāk nomākt viņu ar daudz lielāku smagumu. Šī milzu nasta ir cilvēka pienākums Dieva priekšā – nekavējoties un visu mūžu mīlēt Dievu ar visiem prāta un dvēseles spēkiem, nevainojami paklausīt Viņam un pienācīgā veidā Viņu pielūgt. Kamēr cilvēks nepiedzīvo Dievu Viņa augstībā un neizjūt šīs milzu nastas smagumu, tikmēr evaņģēlija nozīme viņam paliek apslēpta un nesagādā tam ne bēdu, ne raīžu. Vienkāršots priekšstats par Dievu iznīcina Labās Vēsts būtību.

No visiem grēkiem, uz ko nosliecas cilvēka sirds, grūti atrast kādu, ko Dievs vairāk ienīst kā elkdievību, jo tās pamatā ir Dieva rakstura izkropļojums. Elkdievīga sirds pieņem, ka Dievs ir citādāks, nekā Viņš ir (tas jau pats par sevi ir liels grēks), un aizstāj patieso Dievu ar tādu, kas radīts pēc sirds patikas un līdzības. Šis dievs vienmēr sasauksies ar tā veidotāja būtību un prāta morālo stāvokli.

Dievs, kas radīts kritušā sirdī, bez šaubām, nebūs patiesā Dieva līdzība. Elkdievības būtība ir Dievam necienīgu domu glabāšana; tā sākas prātā un var izpausties arī tur, kur nav notikusi atklāta elku pielūgšana. Vēstulē Romiešiem ir rakstīts "Jo, zinādami Dievu, viņi To nav turējuši godā kā Dievu, un Viņam nav pateikušies, bet savos spriedumos krituši nīcības gūstā un savā sirds neprātā iekrituši tumsā." (Romiešiem 1:21).

Pēc tam sekoja elku pielūgšana, kas radīti pēc cilvēku, putnu, zvēru un rāpuļu līdzības. Šīs Dieva pazemojošās rīcības sākums meklējams cilvēka prātā. Nepareizi priekšstati par Dievu ir ne tikai avots, kas izverd elkdievības saindētos ūdeņus, bet tie paši par sevi ir elkdievīgi. Elku pielūdzējs vienkārši kaut ko iedomājas par Dievu un izturas tā, it kā šīs iedomas būtu patiesas.

Sagrozīti priekšstati par Dievu drīz vien padara nedzīvu to reliģiju, kurā tie parādās... Pirmo lejupslīdes soli jebkura Baznīca sper, tai atkāpjoties no sava cēlā priekšstata par Dievu.

Ja kristīgā Baznīca piedzīvo norietu, tad pirms tam tā ir sagrozījusi savu vienkāršo teoloģisko pamatu, par izejas punktu pieņemot nepareizu atbildi uz jautājumu "Kāds ir Dievs?" Kaut arī tā turpina turēties pie stingras nominālās ticības apliecības, tās praktiskās ticības dzīves apliecība ir kļuvusi nepatiesa. Tādejādi vairums Baznīcu nonāk pie ticības, ka Dievs ir citādāks, nekā Viņš ir patiesībā, un tā ir viltīgākā un nāvējošākā maldu mācība.

Tā ir mūsu atbildība – nākamajām kristiešu paaudzēm atstāt pareizu un cēlu priekšstatu par Dievu, kuru arī mēs paši esam saņēmuši no iepriekšējām ebreju un kristiešu paaudzēm. Un tā izrādīsies lielāka vērtība, nekā visi mākslas un zinātnes sasniegumi kopā.

*No A. V. Tozera grāmatas
"Zināšanas par Svēto"
sagatavoja Liene Pandare*

KRISTĪBNIEKU LIECĪBAS

Artis un Daiga Kubulnieki. Foto: V.Polis

Mūs sauc Daiga un Artis. Esam precēts pāris jau 25 gadus. Augām laikā, kad Dievs tika noliegts, Baznīcas tika piesmiestas un izmantotas citiem mērķiem. Pirmā iepazīšanās ar Jēzu notika caur videofilmu. To esam noskatījušies vairākas reizes. Filma raisīja dziļas skumjas un pārdomas par to netaisnību, ko Jēzum nācās piedzīvot cilvēku dēļ. Apmeklējot kādu dievkalpojumu deviņdesmito gadu sākumā, bijām pārsteigti par dzīvā Dieva esamību. Ziedojām pēdējos divus latus (pēdējos, jo naudas vairāk nebija). Bijām nedaudz noskumuši. Iegājām ciemos pie vecākiem, kuri paziņoja, ka mums ir atnests parāds, kas tika aizdots pirms gada. Turpmākās dzīves laikā lielu "garīgo maizi" deva "Latvijas Kristīgais Radio". Ilgs laiks pagāja līdz nolēmām kristīties, un šovasar to izdarījām! Liels paldies draudzei par mīlestību, skaistajiem ziediem un sagādātajiem pārsteigumiem dienas garumā. Šodien mēs esam jaunas dzīves sākumā un ir daudz jāstrādā pie savas sirds tīrības.

Daiga un Artis Kubulnieki

Nāku no nekristīgas ģimenes. Par Dievu zināju tikai tik daudz, ka Viņš soda tos, kuri slikti uzvedas. Jēzu Kristu uztvēru kā filmu varoni, jo biju redzējis filmas par Viņu Lieldienās televīzijā. Uztvēru stāstu par Jēzu kā pasaku, bet ticīgos cilvēkus - par lētticīgiem. Dzīvoju ar pārliecību, ka viss jāsasniedz paša spēkiem. Dzīvoju ļoti nepareizu dzīvi, tika daudz lietots alkohols un daudz smēķēts. Līdz, kādu dienu saslimu ar ļoti smagu veģetatīvo depresiju, kura mani mocīja vairākus gadus. Es pat biju sapratis, ka manai dzīvei nav jēgas. Tas Kungs par mani apžēlojās - es satiku savu nākamo sievu. Man atkal parādījās jēga dzīvot.

Darbs, kāzas, auto, māja, dēls. Viss ritēja it kā labi, bet tukšums un nemiers mani neatstāja, vienmēr bija bailes no rītdienas. Kādu dienu es sapratu, ka slimība, ar kuru es tik smagi biju cīnījies, atgriežas. Tas mani dzina izmisumā. Paldies Dievam, ka viņš sūtīja brāli Kristū sludināt man. Tā es nonācu Ogres Baptistu draudzē. No sākuma es, protams, neatgriezos, bet man patika apmeklēt dievkalpojumus, jo tas manī radīja neparastu mieru. Alfa kursā es iepazīnu Jēzu Kristu no Nācaretes. Kādu dienu es salūzu Dieva priekšā un raudādams lūdzu piedošanu

Nauris Mazjānis. Foto: V.Polis

Kopā ar mācītāju Daini Pandaru Ogres upes krastā pirms kristībām. Foto: V.Polīs

par saviem grēkiem. Pieņēmu ūdens Kristību, lai apliecinātu, ka Jēzus ir mans Glābējs. Pēc kristības centos negrēkot un cik vien iespējams mainīt sevi, bet neizdevās. Līdz vienā dienā Dievs mani personīgi uzrunāja sacīdams: TEV NAV JĀCĪNĀS AR VECO CILVĒKU! Tas bija tik emocionāli saviļņojoši. Pats Lielais Dievs mani uzrunāja un piedeva man grēkus. Tagad es dzīvoju mierā un mīlestības piepildījumā. Ticībā, ka Kungs ir paņēmis visu pagātni prom. Pateicība un slava Tev, Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars. Āmen!

Nauris Mazjānis

Mani vecāki regulāri sāka iet uz baznīcu 2007. gadā. Šajā laikā sāku apmeklēt Bībeles skoliņu un iepazīt Dievu. Maza būdama, biju ļoti atvērta cilvēkiem. Vienīgais, ko gribēju, lai viņi ar mani draudzējas. Sākot iet skolā, man arvien grūtāk bija atrast kopīgu valodu ar vienaudžiem, viņi mani sāpināja. Ignorējot, nerunājot, smejojot, lika saprast, ka mans viedoklis viņus neinteresē. Jutos kā ēna. Nesaprasta. Viena. Es vēros ciet. Lēnām zaudēju sevi. Aizvēros tik ļoti, ka negribēju braukt uz pilsētas centru, negribēju iziet no mājas. Manī auga naidis pret sevi. Dzirdot kādu liecību, ka lūgšanā ir spēks, un ka Dievs dos atbildes uz daudziem jautājumiem, sāku katru vakaru lūgt Dievu. Arī vecāki par mani lūdza. Dievs man atklāja, ka nedrīkstu ieslīgt depresijā, ka man jāmeklē citi ceļi, citi draugi. Un ja tie, kurus atradīšu, nebūs īstie, man ir jāceļas un jāmeklē, jāmeklē, tik ilgi, kamēr atradīšu īstos cilvēkus - tos, kuriem varu uzticēties, ar kuriem mums būs abpusēji interesanti.

Es biju gatava sākt ceļu, bet tētis gribēja saņemt kādu zīmi vai apstiprinājumu no Dieva, lai es pārietu uz Ulbrokas skolu. Maniem vecākiem tas bija smags lēmums, jo skola atrodas 28 km no

manas mājas, un no rīta tur var nokļūt tikai ar vienu sabiedrisko transportu. Man bija 9. klase, gala eksāmeni un daudz jautājumu - kā tas būs? Dievs manam tētim deva zīmi. Vecās klases saraksts bija uzrakstīts uz nākamo mācību gadu, bet mana vārda tur nebija. Mans vārds bija lapas otrā pusē viens pats - bez zīmoga un paraksta. Ulbrokas skolā pirmais gads bija grūts, jo spiedu sevi iznākt no savām slēptuvēm un maskām. Man bija jāmacās atvērties un uzticēties cilvēkiem. 10. klasē vajadzēja izveidot teatrālu parodiju kādai grāmatai, un es patīkami pārsteidzu ne tikai citus, bet arī sevi. Manā nespēkā Dieva spēks varens parādījās.

Liela nozīme manā dzīvē ir izrādei "Debesu vārti un elles liesmas". Dievs teica, ka es to varu un tāpēc arī gāju līdz beigām, kaut gan izrādes dienā saslimu ar vēdera vīrusu. Uz skatuves sajūta bija skaista. Es visu darīju Dieva godam! Un tā - lūgšanu pēc lūgšanas, atbildi pēc atbildes, soli pa soli es atgūstu sevi, tuvojos Dievam, sajūtu Viņa mīlestību, kas ļauj man pieņemt un mīlēt sevi. Kristības bija apliecinājums manas jaunās dzīves sākumam.

Ulrika Zaneripa

Ulrika Zaneripa. Foto: V.Polīs

TRĪS MĀCEKLĪBAS KURSI

Iesākoties skolu mācību gadam, arī Ogres Trīsvienības baptistu draudzē rudenī iesāksies trīs dažādi māceklības kursi, kas palīdzēs veiksmīgāk garīgi augt un veidoties par Kristus mācekli. Lai arī šie kursi norisināsies dažādās nedēļas dienās, tomēr ieteicams izvēlēties sev piemērotāko kursu kvalitatīvākai garīgajai izaugsmei.

AUGSIM STIPRI DIEVA ĢIMENĒ

"Sakņodamies Viņā, augdami Viņā, stipri kļūdamī ticībā, kurā esat mācīti, pāri plūzdami savā pateicībā!" Kol. 2:7

Kad koks dzen saknes, ielaužas dziļi dzīvību dodošajā zemē, nav ilgi jāgaida līdz šī darbība atspoguļojas virs zemes. Izdzen jaunus zarus. Parādās zaļas, veselīgas lapas. Pat stumbrs aug spēcīgāks, izturīgāks pret vētrām. Tā ir ar mums. Jo dziļāk mēs savā dzīvē izvēlēsimies sakņoties Kristū, jo stiprāki un auglīgāki kļūsim, spējīgāki izturēt dzīves vētras.

Ja vēlies garīgi pieaugt, izveidot vai nostiprināt garīgo disciplīnu, vari pievienoties kursam "Augsim stipri Dieva ģimenē".

Kas tas ir, kad un ko tas var dot? Tā ir mācību grāmata, kas sastāv no 10 pusotru līdz divas stundas garām nodarbībām otrdienās 19.00 no 24. septembra grupai 4 līdz 8 dalībniekiem (max 10) un iepazīstina ar mūžīgajiem un pārbaudītajiem kristietības pamatiem. Piemēram, uzmundrinošs un izpildāms Bībeles lasīšanas plāns, efektīva Rakstu iegaumēšana un lūgšana gan vienatnē, gan grupā. Izmantojot šos ieročus savā dzīvē, tie pārveidos mūsu dzīvi. Mums veidosies ciešākas attiecības ar Dievu, mēs izpratīsim prioritāšu svarīgumu un vairāk sadraudzēsimies savā starpā.

Katra nodarbība pēc tam, kad tā ir sagatavota

individuāli, izpildot mājas darbus un uzrakstot atbildes (tas prasīs papildus apmēram stundu katru nedēļu), jāapspiež ar saviem grupas biedriem. Pēc kursa beigšanas grāmata "Augsim stipri Dieva ģimenē" kļūs par vērtīgu rokasgrāmatu uz daudziem gadiem. Tā nav par sarežģītu tiem, kuri tikai pirms dažiem mēnešiem kļuvuši par kristiešiem. Tā noder arī tam, kurš ir kristietis jau vairākus gadus. Ja ritenis klibo nevis gludi ripo, jāpārskata centrālā ass un spieķi. Lai kristīgā dzīve "ripotu", visiem tās "spieķiem" jābūt balansā. Šis kurss katru no 6 kristīgās dzīves pamatsastāvdaļām aplūko sīkāk.

"Augsim stipri Dieva ģimenē" studēšana ir tikai līdzeklis, kā grupas dalībnieki var kļūt par paklausīgiem kristiešiem, jo programmas pašas par sevi cilvēkus neveido par Kristus mācekļiem, bet palīdz saprast Bībelē atklāto mācekļa dzīvesveidu, kā arī izmantot iegūtās zināšanas ikdienas dzīvē un garīgajā darbā. Tikai tad, ja cilvēks ļauj savā dzīvē darboties Svētajam Garam, var notikt nozīmīgas un neatgriezeniskas pozitīvas izmaiņas. Kādam šīs nodarbības var būt sākums ieradumiem, kas palīdzēs būt tuvākās attiecībās ar Jēzu Kristu.

Pieteikties līdz 22. septembrim
t. 29332644 – Aija Grīnberga

BRĪVĪBA KRISTŪ

Kursa "Brīvība Kristū" mērķis ir palīdzēt ikviena kristietim kļūt par auglīgu mācekli. Šo kursu jau ir izmantojuši tūkstošiem cilvēku visā pasaulē, un to augstu vērtē cilvēki ar visdažādāko pagātņi – gan kristieši ar stāžu, gan pavisam jauni Dieva bērni.

Ieraugiet patiesību, kas jūs tagad esat Kristū, atrisiniet personiskos un garīgos konfliktus un sāciet nobriest – iespējams, daudz ātrāk nekā jūs domājat, ka as būtu iespējams. Dažas no kursā aplūkotajām tēmām ir:

- Kā kļūstot par kristiešiem, mēs kļūvām gluži jauni cilvēki
- Kādēļ mēs jebkurā brīdī varam droši bez bailēm tuvojies Dievam
- Kāpēc nekas, ko mēs varam darīt, nevar Dievam likt mūs mīlēt vairāk vai mazāk
- Kā izklaidēt pat vissmagāko pagātnes notikumu ietekmi
- Kā tikt galā ar ierasta grēka modeļiem
- Kā saprast Dieva nodomu savai dzīvei (tas var atšķirties no tā, ko jūs domājat!)

Kursa ilgums – 10 nedēļas, sākot no 10. oktobra, ceturtdienās pl. 19. Kursā paredzētas divas rokas grāmatas un viena izbraukuma sesija sestdienā. Kursu vadīs mācītājs Dainis Pandars kopā ar citiem lektoriem. Kursā laikā paredzētas arī diskusijas grupās.

PAZĪT PAKLAUSĪT PIEDZĪVOT

Jēzus sacīja: *"Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu"* (Jņ. ev. 17:3). Mūžīgās dzīvības, kā arī šīs studijas pamats ir PAZĪT DIEVU UN PAZĪT JĒZU KRISTU, ko Viņš ir sūtījis. Dievu neiepazīst ar kādas programmas vai metodes palīdzību. Viņu var iepazīt ciešās mīlestības attiecībās. Caur šīm attiecībām Dievs atklāj savu gribu un lūdz tevi pievienoties Viņam tur, kur Viņš jau strādā. Kad tu paklausī, Dievs caur tevi veic kaut ko tādu, ko izdarīt var tikai Viņš. Tad tu, PIEDZĪVOJOT DIEVA darbību sevī, tuvāk IEPAZĪSTI VIŅU.

Sākot ar 29. septembri svētdienās pēc dievkalpojuma tev ir iespēja piedalīties šajā, pasaulē pazīstamajā, 12 nedēļu studiju kursā, kurā tev būs iespēja iepazīt pamatprincipus Dieva vadībai savā dzīvē. Lai arī tas prasīs no tevis nedēļā šim kursam veltīt apmēram 5 stundas, tomēr laiks, ko tu būsi veltījis savam garīgajam ceļam kopā ar Dievu tev atmaksāsies uz visu atlikušo dzīvi. Šo kursu ir sastādījis baptistu mācītājs Henrijs Blekabijs caur kuru Dievs ir uzsācis ne tikai dažādas atmodas, bet viņu arī lietojis misijas laukā visā pasaulē.

Kursu vadīs draudzes vecākais diakons Jānis Ģeģeris. Katram dalībniekam paredzēta rokasgrāmata. Vietu skaits ierobežots.

Pieteikties līdz 22. septembrim
t. 26479941 – Jānis Ģeģeris

LAI VISI IR VIENS

Jūnijā noslēdzās kārtējais draudzes Svētdienskolas mācību gads, kas bija dažādu piedzīvojumu pilns gan maziem, gan lieliem Dieva bērniem. Skolotājiem tas bija gan kā izaicinājums: mācīt Dieva Vārdu, iedvesmot un pamudināt, gan kā papildījums, redzot bērnu aizrautību un prieku par iegāumēto Rakstu vietu, nodziedāto slavas dziesmu un savstarpējo mīlestības valodu. Bērniem, savukārt iepriekšējais Svētdienskolas mācību gads bija kā ceļojums kopā ar Bībeles varoņiem un kā sadraudzības, mācīšanās un pacietības laiks vienam ar otru.

Mācību gada noslēgums tika svinēts 16. jūnijā aizraujošā pasākumā pie Dubkalnu karjera Iksķilē. Bija liels prieks redzēt ierodamies draudzes cilvēkus tik kuplā skaitā! Pasākuma programma bija piesātināta ar dažādām nodarbēm. Bērni varēja izmēģināt savus spēkus sportisku uzdevumu stacijās, par nopelnītu svētdienskolas naudiņu varēja iegādāties dažādas lietas īpašā veikaliņā. Varējām veikt nelielu ceļojumu ar plostu, izšaut no īsta loka un, protams, našķoties ar pašu sarūpētu cienastu. Garām netika palaista arī iespēja nopeldēties, kuru daudzi izmantoja. Tomēr vislielākais prieks bija par brīnišķīgo iespēju pavadīt laiku sadraudzībā vienam ar otru! Neviļus nāk prātā Svēto Rakstu vieta *"Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis"* (Jāņa 17:21).

Paldies, svētdienskolas vadītājai Inārai Roziņai par mīlestību, rūpēm un nesavtīgo kalpošanu bērniem un bērnu vecākiem! Lai Dievs mūs visus vada nākamajā mācību gadā!

DIEVA BĒRNIEM

Vai Tu zināji, ka, tāpat kā augļu koki un ogu krūmi, Tu arī vari nest augļus? Tu jautāsi: "Kādus?". Es atbildēšu: "Dažādus!" Viss atkarīgs no Tavas sirds siltuma, tāpat kā dārza koku un krūmu raža atkarīga no saules siltuma.

Tev adresētajā vēstulē Dievs saka: "**Svētā Gara auglis ir: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība**". (Galatiešiem 5:22).

Tātad tad, kad Tu būsi sevi un savu dzīvi licis Dieva Tēva rokās, atzinis Dieva Dēlu Jēzu Kristu par savu Glābēju, tad arvien vairāk siltuma un spēka būs Tavā sirdī, ko nodrošinās Dievs Svētais Gars. Tad arī Tu nesīsi augļus: gan vasarā, gan rudenī, gan ziemā, gan pavasarī.

Kādi tad šie augļi izskatās? Apvelc minētā "augļa" izskatam atbilstošos vārdus:

Mīlestība: ātrsirdīga, lēnprātīga, nelaipna, laipna, skauž, neskauž, lielās, nelielās, ir uzpūtīga, nav uzpūtīga, ir piedauzīga, nav piedauzīga, meklē savu labumu, nemeklē savu labumu, dusmojas, neskaistas, piemin ļaunu, nepiemin ļaunu, priecājas par netaisnību, nepriecājas par netaisnību, priecājas par patiesību, netic visu, tic visu, necer visu, cer visu, nepanes visu, panes visu, tā izbeidzas, tā nekad nebeidzas.

Prieks: patiess, mākslīgs, līdzjūtīgs, egoistisks, paceļ citu, noniecina citu, izsmej citu, dod labumu citam, mīl otru, ienīst otru, viltīgs, godīgs, uzmundrina, apbēdina.

Miers: iekš Dieva, ārpus Dieva, piedodošs, atriebīgs, Jēzus dots, paša uztrenēts, gaišs, tumšs, atkarīgs no padarītajiem darbiem, nav atkarīgs no padarītajiem darbiem, paļaušanās uz Dievu, paļaušanās uz sevi.

Pacietība: smaidīga, saspringta, laipna, nelaipna, mierpilna, stresaina, gudra, muļķīga, mierinoša, satraucoša, uzticoties sev, uzticoties Dievam, citam priekšroku dodoša, citu noraidoša.

Laipnība: liekuļota, īsta, atkarīga no labuma, neatkarīga no labuma, sirsnīga, vēsa, paša spēkiem izstrādāta, Dieva Svētā Gara dota, dodoša, prasoša, paceļoša, noniecinoša.

Labprātība: slinka, darbīga, palīdzoša, traucējoša, citus mīloša, sevi paceļoša, uzslavu gaidoša, citiem uzslavu dodoša, uzslavu neprasoša, steidzīga, mierīga, laikā nākoša, vienmēr gatava.

Uzticamība: visās lietās, sev izdevīgās lietās, daudz sološa, maz sološa, daudz daroša, maz daroša, pēc vajadzības daroša, otru ceļoša, otru pazemojoša, no otra prasoša, neko no otra neprasoša.

Lēnprātība: pārdomā pirms dara vai runā, nepārdomāti dara vai runā, citu mīloša, sevi mīloša, nesteidzas, steidzas, mierīga, stresaina, godīga, negodīga, gudra, negudra.

Atturība: sev labumu vēloša, citam labumu vēloša, viegli iekārdināma, neiekārdināma, izlēmīga, pilna šaubām.

NOTIKUMI SEPTEMBRĪ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
26. AUGUSTS	27.	28.	29. 19:00 Dievkalpojums	30.	31.	1. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu
2. 19:00 Kalpotāju lūgšanas	3. 19:00 Mājas grupas	4. 08:00 Vīru lūgšanas	5. 19:00 Dievkalpojums	6. 19:00 Jauniešu vakars	7.	8. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
9.	10. 19:00 Mājas grupas	11. 08:00 Vīru lūgšanas	12. 19:00 Dievkalpojums	13. 19:00 Jauniešu vakars	14.	15. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
16.	17. 19:00 Mājas grupas	18. 08:00 Vīru lūgšanas	19. 19:00 Dievkalpojums	20. 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	21.	22. 10:30 Lūgšanas 11:00 Pateicības un Ražas svētku dievkalpojums Pēc dvk. evaņģelizācijas kalpošanas sapulce
23.	24. 19:00 Mājas grupas 19:00 Sākas kurss "Augsim stipri Dieva ģimenē"	25. 08:00 Vīru lūgšanas	26. 19:00 Dievkalpojums	27. 19:00 Jauniešu vakars	28.	29. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums Pēc dvk. Svētdienas skolas atklāšana 13:30 Sākas kurss "Pazīt Paklausīt Piedzīvot"
30.	1. OKTOBRIS 19:00 Mājas grupas	2. 08:00 Vīru lūgšanas	3. 19:00 Dievkalpojums	4. 19:00 Jauniešu vakars	5.	6. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu

* Ir iespējamas izmaiņas

Ogres Trīsvienības baptistu draudzes avīze "Svētdienas Vēstis" 2019/09-10 (122), 2019. g. 15. septembris.

Avīzi veido: Dainis Pandars, korektore – Inga Plūmīte, salikums – Ansis Imaks.

Vidus pr. 15, Ogre, LV-5001, tālr. (+371) 2 88 99 025, otbdraudze@gmail.com, <http://otbd.lv>

Laikrakstu "Svētdienas vēstis" elektroniskā formātā var lasīt otbd.lv mājas lapas sadaļā "Materiāli/Raksti"

NOTIKUMI OKTOBRĪ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
30.	1. OKTOBRIS	2.	3.	4.	5.	6.
	19:00 Mājas grupas	08:00 Vīru lūgšanas	19:00 Dievkalpojums	19:00 Jauniešu vakars		10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu
7. 19:00 Kalpotāju lūgšanas	8. 19:00 Mājas grupas	9. 08:00 Vīru lūgšanas	10. 19:00 Kurss "Brīvība Kristū"	11. 19:00 Jauniešu vakars	12.	13. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums 14:00 Aktīvistu sapulce Tabitas centrā
14.	15. 19:00 Mājas grupas	16. 08:00 Vīru lūgšanas	17. 19:00 Kurss "Brīvība Kristū"	18. 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	19.	20. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
21.	22. 19:00 Mājas grupas	23. 08:00 Vīru lūgšanas	24. 19:00 Kurss "Brīvība Kristū"	25. 19:00 Jauniešu vakars	26.	27. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
28.	29. 19:00 Mājas grupas	30. 08:00 Vīru lūgšanas 18:00 Dievkalpojums ar pravietes Marie Licciardo (Austrālija) piedalīšanos	31. 19:00 Kurss "Brīvība Kristū"	1. NOVEMBRIS 19:00 Jauniešu vakars	2.	3. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu

* Ir iespējamas izmaiņas

BRĪVĪBA KRISTŪ

NILS T. ANDERSONS
UN STĪVS GOSS

10 nedēļu garīgās izaugsmes kurss katram kristietim

**Sākot ar 10.oktobri, ceturtdienās pl.19,
Vidus pr.15, Ogre**